

[Jørgen Jensen.]

udvalg, eventuelt også de nationale delegationer, om disses opfattelse.

Der er uægtelig en vis fare for tidsspilde og omsvøb ved således at give Nordisk Råd en større kompetence i det nordiske samarbejde end hidtil, en kompetence til at udtale sig i en række vigtige spørgsmål, jeg understreger både inden for og uden for Nordek. Men det drejer sig for det første kun om de principielle spørgsmål, hvor tidsfaktoren næppe er udslaggivende. For det andet kan rådets udtalelse så at sige erstattes af en præsidieytring, og for det tredje kan en ekstraordinær session altså indkaldes. Alt i alt mener jeg personligt, at det almindelige formål, at styrke Nordisk Råds rolle i det nordiske samarbejde, er nået gennem disse forslag.

Dernæst er der et andet meget væsentligt moment. Det foreslås, at der oprettes et nordisk ministerråd, som skal have kompetence for hele det nordiske samarbejde. Hvert land skal udnævne en minister for nordiske anliggender, ganske som vi her i Danmark har haft det i en række år, men de andre lande har ikke haft det. Disse ministre skal til sammen danne ministerrådet, dog således at også fagministre skal kunne træde sammen i denne institutionelle form, når det drejer sig om deres specielle sager. Dette medfører ikke, at fagministre ikke uformelt kan mødes i samråd ganske som hidtil. Ministerrådet bliver ikke noget overstatsligt organ. Det kan kun træffe beslutninger ved enstemmighed, bortset fra procedurespørgsmål. Hvert land har naturligvis én stemme, og formandskabet skal gå på omgang.

En meget vigtig og betydningsfuld del af det organiserede nordiske regeringssamarbejde vil for fremtiden foregå inden for dette ministerråds rammer. Det er næppe for meget sagt, at der herved er skabt en organisatorisk samarbejdsform, der er så fast og veludbygget, at man skal tilbage til Kalmarunionens dage for at finde dens lige.

Ministre har selvfølgelig behov for bistand. Derfor foreslås embedsmandskomiteer oprettet til hjælp. Ministerrådet og ganske specielt de særligt for de nordiske anliggender udpegede ministre skal være initiativtagende og koordinerende på regeringsplanet. De forpligtes til hvert år at

afgive en beretning til Nordisk Råd både vedrørende det udførte arbejde og også indeholdende planer for det fremtidige arbejde. En sådan beretning, som vi kender modstykket til i fællesmarkedet, kan danne et udmærket udgangspunkt for en del af den generaldebat, som altid finder sted ved Nordisk Råds session.

Det foreslås endvidere, at ministerrådet også skal omfatte de 4 lande, der vil deltage i Nordeksamarbejdet. Herom skal der afgives en særlig beretning, der også skal indeholde oplysninger om finansieringen af det gennemførte og planlagte samarbejde. Herved kan Nordisk Råd føre en slags finanslovdebat og optræde som kontrolorgan over for det organiserede regeringssamarbejde.

Jeg skal til slut oplyse, at det er tanken at fæstne det nordiske samarbejde i en særlig traktat, mens det hidtil, for så vidt angår Nordisk Råd, har hvilet på nationale, konstitutionelle beslutninger, her i Danmark ved lov. Det foreslås af Nordisk organisationskomité, at denne nordiske folkeretlige overenskomst bliver afsluttet ved ændringer af og tilføjelser til den såkaldte Helsingforsaftale af 1962. Denne samarbejds-overenskomst mellem alle de nordiske lande bliver da en slags paraply, som dækker hele feltet. Bestemmelser, som har speciel relation til konkrete sider af det nordiske samarbejde, f. eks. Nordek, kan så indføjes i de særlige nordiske overenskomster, som afsluttes herom.

Jeg er udmærket klar over, at disse synspunkter vedrørende tilsyneladende rent formelle spørgsmål ikke kan påkalde den helt store politiske interesse under denne markedsdebat, men jeg føler mig alligevel overbevist om, at organisationen af det nordiske samarbejde har stor reel betydning.

Lad mig til slut understrege, at disse forslag, der altså kommer til debat i Reykjavik, er udarbejdet af Nordisk organisationskomité på en sådan måde, at de kan føres ud i livet helt uafhængigt af, hvorvidt de nordiske landes rigsdage vedtager eller ikke vedtager Nordeksamarbejdet.

J. O. Krag: Når man har måttet holde så mange taler om markedsproblemer, som det i årenes løb har været min opgave at holde,